

CIVIL KURÁZSI

TARTALOM

<i>Kulturális hírek</i>	2
<i>ÍGY ÍRNAK ŐK A Vöröskeresztről</i>	3
<i>Békamentés</i>	4
<i>Egy rövid maratoni</i>	5
<i>TTA hírek</i>	6
Tápiószecső FC hírei	8
<i>A Helyőrségi Klubból jelentjük</i>	9
	10

Fontos közlemények:

- A CIVIL KURÁZSI kéthavonta megjelenő lap
- Példányszám 500 db
- E-mail: civilkurazsi.szecső@gmail.com
- Támogatói ára:
200 Ft

EGY SZÜLETÉS KEZDETE

Amikor megálmodtuk azt a formát, aminek eredményeként megszületett ez a lap, az vezérelt, hogy egyfajta programajánlót nyújtsunk Önöknek arról a rendkívül sokféle lehetőségről, ami a környezetünkben kínálkozik. Lehetőség arra, hogy jobban megismerhessük egymás munkáját, újabb kihívásokkal találkozhasanak egy-egy programajánlat elfogadása esetén, vagy csak egyszerűen élvezhető írásokat kínáljunk egy olyan közösség munkájáról, amely mindig, minden esetben rólunk szól. Sokan, sokfélék vagyunk. A kulturális programok, vagy a sportolási lehetőségek egyaránt rend-

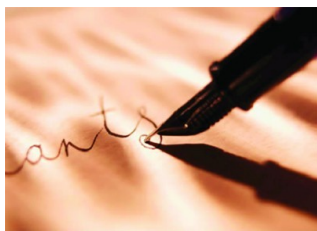

TÁPIÓSZECŐ EGYKOR

kívüli közösségteremtő erővel bírnak, de csak akkor, ha időben tudunk egymás tervezett eseményeiről. Ennek az összehangolásnak a szándékával született a Civil Kurázi. Hiszen a civil szféra az a környezet, ahol mindig történik valami. Az Alapítványok tevékenysége különböző. A gyermeket segítőktől, a fogyatékkal élőkig, az íjászoktól a galambászokig, az irodalomkedvelőktől kezdve a sportolókig, mindegyikőnkre igaz a régi sláger: Mindannyian mások vagyunk! És mégis, egy valami biztosan közös bennünk: Itt élünk az ország szívében, Tápiószecsőn. Tudjunk egymásról, mert csak így tehetünk egymásért!

Fogadják szeretettel és forgassák élvezettel a CIVIL KURÁZSI kéthavonta megjelenő lapjait!

Tar Andrea

„Kezdetben volt
a szó, a szó, a
szó,
Mellyel a fény
medreiből
szilárdan
Az űr betűje
mind kivonható;
És a lélegzet
párás medrein
Áradt a szó, a
szív előtt kitérve
Élet, halál
tulajdonságait.”

Dylan Thomas

JÉGVIRÁG

**Lapzártakor érkezett a hír, hogy a
A KULTÚRA NAPJA RENDEZVÉNYSOROZAT
előkészített és ezen az oldalon meghirdetett programjai
- egyéb megfontolások miatt -
más formában, más szereplőkkel és más szervezésében kerül
megrendezésre.**

Ennek részleteiről nincs információnk.

H. Lőrincz Zsuzsanna: REZZEN A CSEND

Rezzen a csend,
de az érzékeimen még
testeddel pecsételt
álom pihen.

Rezzen a csend,
és a bőröm alatt
a synapsisok már
fel-felizzanak.

Egyszer csak az ablakokon,
villan egy fény, - még álmodom ? –
Kristályt szikráznak a jégcsapok,
egy varázslatnak a részese vagyok.

A csendben mely izzít, megfeszít
zenét hallhatok, ritmust, édenit:
A lélegzetédét, a reális csodát.
Nem volt már rajtam ing, vetkőztem tovább,
mert Tőled láthatatlanul
áram-jelek indultak vadul.

Beborítottak, s nem éreztem mást,
mint egy fenséges nagy-nagy zuhanást.

Azt, hogy a Mindenség legszentebb
ősi ritmusa ringat,
és lázasan kutattuk
egymásba kulcsolt titkainkat.

Sallai Ottó: Életfilozófia

A tegnapi haragot
ne hozd át a mába.
Ne vidd a bánatot
a holnap nyugalma-
ba.

Konok hangulatod
vesd ki a szívedből.
Ne emelj falakat
dadból, képzeletből.

Gőg és harag
rossz tanácsot adnak.
Kevéske alázatot
engedj meg magad-
nak.

És ha már vágyaid
egy morzsáját eléred,
s mégis többre vágy-
nál

mert kevésnek ítéled.
Gondold meg a szük-
ség

hány oldalán állnak.
Egy kis boldogságra
milyen sokan várnak.

Boldogság?

Nem is tudják mit
jelent a szó.

Hol van?
Kinél van?
Merre található?
Pénz, jólét, vágyak,
álmodások,
bús magányba rejtve
semmi más csak
átok.

Minden csak annyit
ér
amennyi öröm van
benne.

S örömd annyi lesz
amennyi elfér a
szívedbe.

Hát ne terheld meg
szíved

tegnapi haraggal.
Jöjj tisztán a mába
napsugarakkal.

Tápiószecső, 2002.

A régi öltöző belső képe a felújítás előtt

CSODA A SÁGI ÚTI SPORTPÁLYÁN

Minden, ami szemnek, orrnak ingere: málladozó vakolat, enyhén savanykás, már-már orrfacsaró árnyékszék bűze elegyedett a penész szagával, amikor néhány hónappal ezelőtt a Sági úti Sportpálya rendezvényei alkalmával az öltözőbe keveredtünk.

Mindez mára már a múlté.

Mi kellett hozzá? Egy régóta motoszkáló nyughatatlan gondolat a Majzikné Erika fejében, majd az a bizonyos pultos nagy edény, amiben az adományokat gyűjtötte össze a felújítást remélve. Néhány biztató szó, aminek hatására forintok hada gyülekezett a teljes pusztulást remélő enyészet ellen. 420.000.- Ft gyűlt össze a nagy elhatározásból, melyet lelkes apukák, szabadidejüket feláldozó szakemberek egészítettek ki munkájukkal, amelynek az eredménye a mai kép: a teljes vízvezeték hálózat cseréje, újrahúzott villanszerelés, felújított vizesblokkok, fenyőkeretes rézbetétes ablakok, gipszkartonnal bevont, majd fehérre festett belső, újraburkolt padozat, amit vadonatúj lámpatestek világítanak meg. Aki külsőként figyeli, annak lehet, hogy nem nagy durranás. Aki benne élt, benne dolgozott, látta és érezte azokat az energiákat amint ez a folyamat még erősebb csapattá kovácsol néhány lelkes sportszerető embert, annak viszont gyönyörűséges. Egyszerű a jó dolgokat megszokni. Tenni érte, sokkal nehezebb. Mikus István, volt az, aki elsőként csatlakozott a cselekvők táborához, Horváth Tibor pedig a felújítás hat hete alatt, éjt nappallá téve végigmunkálkodta ezt az időszakot...

Folytatás a 12. oldalon

A frissen festett öltözőkben tágasabb a tér, színeesebbek a behajtogatott mezek

CSODA A SÁGI ÚTI SPORTPÁLYÁN... folytatás a 11. oldalról

Akik együtt érző szemlélődés mellett anyagilag is támogatták a megújulást:

50.000 – 100.000 Ft közötti összeggel:

Majzikné Erika, Bessenyi Sándor, Madai László, Grezsák Zsolt, Husza György,

10.000.- 20.000 Ft közötti összeggel:

Czakó Ferenc, Schrádi Lóránt, László Csaba (Pacó), Kármán István, Balogh Ferenc, Majzik Bertalan, Dósa Zoltán (Sima Zoli), Csoki, Szabolcs Gábor

1.000.- 5.000.- Ft közötti összeggel:

Papp Istvánné, Erdélyi Zsolt, Szathmári Márton, Demeter István, Czakó Péter, Szalóki László, Papp Zoltán, Dancs László, Patócs Norbert, Papp István, (kis Dzsana), Papp Roland, Bartucz Attila,

Felnőtt csapat 17.000.-

Öregfiúk csapata 9.500.-

Vállalkozók, szakemberek, szülők, akik a közel 1.500.000.- Ft értékű társadalmi munkában segítettek.

Pogány László, Balla Imre, Papp Zoltán, Urbán László, Katona Pityu, Mikus István, Dósa Zoltán, Kiss Csaba, Horváth Tibor, Morovi Lajos, Makádi Zoltán, Dancs László, Demeter István, László Csaba, Gazsi Krisztián, Kovács Csaba, Majzik Bertalan, Potóczki Zsolt, Kovács Sándor, Maka Sándor, Gáspár Sándor, Horváth Norbert, Bárány László, Papp Raffael, Papp János, Pogány József, Mészáros Szabolcs

„Kis pénz, kis foci, nagy pénz, nagy foci” - hangoztatta Puskás Ferenc. Csak annyit szeretnék hozzátenni, :egy elhatározás, kis csoda, több elhatározás, élvezhetőbb közösség. Ami itt Tápiószecsőn, a Sági úton történt erősítenek meg mindnyájunkat abban, hogy jó érzés tartozni valahová. Mert csodák márpedig vannak!

Tar Andrea

CIVIL KURÁZSI

Január-Február havi szerzőink:

H. Lőrincz Zsuzsanna, Sallai Ottó, Husza Ádám, Berla Andrea, Palotás Klára, Cséve– Benkő Eszter, Szathmári Márton, Hajnal Antalné, Czakó Mária ,Tar Andrea

A lapot szerkesztette: Tar Andrea

Megjelenik 500 példányban, kéthavonta

Támogató: Tápiószecső Football Club

Hirdetésfelvétel, cikkleadás az alábbi e-mail címen:

civilkurazsi.szecső@gmail.com

2011. január

Békamentés Farmoson

**A LEGKISEBBEK IS
ÉRDEKLŐDŐEK**

Lelkes természetvédek irányításával hosszú évek óta folyik Farmoson a tavasszal szaporodni induló békák mentése. Erre azért van szükség, mert a szántókon a föld alatt áttelelő kételtűek szaporodó helye a farmosi Nagynádasnál van és a vándorlási útvonalat kettészeli a 311-es út, ahol korábban rengeteg béka lelte halálát. A terelőkerítést szakértők vezetésével általában februárban állítják fel lelkes amatőrök, hogy aztán kb. két hónapon át minden reggel összegyűjtsek és a tó partján elengedjék az állatokat. A legjobb évben 60000-nél is több béka menekült meg így az autóktól.

A békák döntő többsége barna ásóbéka, egy 4–6 cm-es zöldes-barna, foltos állat, mely hátsó lábával hátrafelé ássa be magát a földbe, ha éppen nincs valami fontos dolga. De szaporodáskor aktivizálja magát, és több ezer társával igyekszik a vízhez, tévedhetetlenül tudva az irányt. Ezzel a békával saját kertünkben is gyakran találkozhatunk, ásás

**LEHET KIRÁLY! - MÉG HA NINCS IS KORONÁJA...
MÉGSEM EZÉRT MENTJÜK MEG ŐKET!**

közben könnyen kifordíthatjuk a földből. A varangygal ellentétben nem rücskös a bőre. Kedves kis lény, nem bánt, nem árt semminek, érdemes valami árnyékos, nyugodt helyre letenni, percek alatt beássa magát a földbe. A barna ásóbékán kívül néhány vöröshasú unka* és levelibéka is belekeveredik a társaságba. Mindkettő 3–5 cm-es filigrán állatka, szintén összefuthatunk (ugorhatunk) velük a kertben. Ha valaki szívesen részt venne a mentésben, figyelje a www.tapiovidek.hu weboldalt, február elején bizonyosan felkerül némi információ a 2011-es mentésről és a részvétel módjáról. Aki közelről akarja figyelni az eseményeket és megteheti, hétköznapi módon, mert a hétvégék igen népszerűek szoktak lenni.

(*A vöröshasú unka (*Bombina bombina*) a kételtűek (*Amphibia*) osztályába, a békák (*Anura*) rendjébe és az unkafélék (*Bombinatoridae*) családjába tartozó faj.—a szerk.)

Palotás Klára

*„Lassan kettesben
maradunk, az út
meg én, csak az
egyre erősödő
légszomj és a
fogyó
küzdőszellem tart
velünk.”*

Egy rövid maratoni

Egy szép szeptemberi vasárnap, ami történetesen épp a futás napja: nagy gonddal megkomponált véletlen ez egy nemzetközi maratonthoz. A mezőny a Hősök teréről rajtol. A célban - vérmérséklettől függően - mennybe lehet menni egyéni indulóként, vagy csapatostul, váltóban. És a bátortalanoknak is osztanak lapot, a klasszikus mellett jóval rövidebb távokon is hőssé lehet má válni, amolyan zöldfülű hőssé.

Ha ez a pillanat csoportképpé lenne, a hátuljára azt írnánk: vannak ők, a futóbolondok, és köztük, vagy inkább csak mellettük itt vagyok én, aki minden tiszteletre méltó előtag nélkül egyszerűen csak bolond, aki elindul egy maratoni futóversenyen, miközben a villamoson két megállónyi ácsorgás után az ájulás kerülgeti.

Az én kondim olyan, mint a túlvilág, szeretném hinni, hogy létezik. Idén nyáron csak egyetlen egyszer ettem dinyét, mert az első alkalommal többször belehaltam, mire hazacipeltem a tíz kilogramm körüli nemzeti színű édes „isten csodáját”. S most mégis, itt állok a rajtnál. Hogy miért? A Budapest Maraton nemcsak egy futóverseny, ahogy egyik ilyen megmérettetés sem az. Ez a sportág a kitartás szimbóluma. Ide nem

nyerni jönnek a résztvevők. Lefutni negyvenkét kilométert emberfeletti teljesítmény, elsőprő győzelem önmagunk felett.

Van-e hát jobb alkalom, hogy próbára tegyük magunkat? Meggyőzni másokat arról, hogy mi igazán kitartóak vagyunk könnyű feladat, bebizonyí-

tani magunknak, annál nehezebb.

Ezen a futóversenyen mindenki lehetőséget kaptott. Földi halandók indulhattak rövidebb távon, a „Minimaratonon” vagy akár a „Maratonka” nevet viselő számban is. A kedves becenévként csengő Maratonka csak három és fél kilométerre lett volna Athéntól, szemben nagytestvérevel, a negyvenkét

kilométeres távolságban lévő Maratonnal.

Háromezer-ötszáz méter, ennyi a táv, nem több. „Gyerekjáték”. Adott hozzá egy szép szeptemberi vasárnap reggel, amit finom párába csomagolt az ősz, s a Városliget, amit majd körbefutunk. Adott egy nagyobb tömeg, és sorzámmal a mellemen, a komolytalan indulók táborát erősítve, én.

Köröttem rengeteg idétlen, futásra kifejlesztett rövidnadrág várakozik, s bennük laikus szemmel is láthatóan „szakavatott” lábak sorakoznak, mintha a Dávid szobor „talapzatából” rendeztek volna kiállítást. Bár a verseny nemzetközi, itt úgy tűnik szegről-végről mindenki földi, ami nem meglepő, hisz egy Maratonka csak számomra nagy dolog, külföldi versenyzőtársaink az igazi Maratont futják már valahol a belvárosban.

Mikor mindenki arccal a cél felé fordul, magam is felveszem a rajtpozícióm valahol a mezőny hátsó felében. Én nem sietek. Elhangzik a várva-várt jel, eldőrdül a pisztoly, futunk. Kicsik és nagyok, fiúk és lányok, bácsik és nénik, vékonykák és vastagok egyszerre indulnak „Maratonka” felé. A kigyózó kocsisorhoz szokott Kós Károly sétány aszfaltjának nincs könnyű dolga. Mintha egy eltévedt ménes haladna tova, lódobogás szólna, úgy zeng az elstartolt mezőnyétől a liget. Az én dobogásom egy kiscsikó esetlen próbálkozása csupán, sosem látott lendülettel visz előre a vágy, hogy a célba érve, majd daliás paripává avat a győzelem íze. Egyelőre a legfontosabb feladatom, hogy a régi tornaórák emléke nyomán egyenletesen vegyem a levegőt, talán így majd nem szúr az oldalam az első ötszáz méter után. Mindenki oly könnyedén fut mellettem, szinte lebegnek az aszfalt fölött. Próbálom tartani velük a tempót, a magam edzetlen módján, sután, kezdetben mellettük, aztán hamarosan egyre hátrébb, inkább csak mögöttük botorkálok. Már-már elgondolkodom, s

ellenállhatatlan kényszert érzek, hogy lenézzek a lábamra, futok-e egyáltalán. A városi sétára tervezett jobb és bal cipőm ritmusos váltakozása a látszat ellenére azt mutatja, valóban mozgásban vagyok, s tekintve, hogy csak egy-egy pillanatra tűnnek fel, a futólépés is igazoltnak tűnik. Köröttem mindenki népi gyerekjátékokat játszik, s „az utolsó pár előre fuss” szlogen jegyében, lassan az egész mezőny elsuhan mellettem. Lassan kettesben maradunk, az út meg én, csak az egyre erősödő légszomj és a fogyó küzdőszellem tart velünk.

A lendületem már rég elhagytam útközből valahol, s már csak a startnál érzett reményeim -azóta megsárgult- homályos emlékképei visznek a cél felé. Kínos, már csupán vánszorító magányomat egyszer csak beéri az egyetlen vetélytárs, aki még mögöttem kullogott. Az ellenfelem már rég nem a még hátralévő másfél kilométer, hanem én magam vagyok.

„Add fel, nem bírod tovább” –súgja a kudarc hangja, minden gyötrő lépés után. S ha kapnék elég levegőt ahhoz, hogy beszélni tudjak, már akkor sem

volna erőm vitatkozni vele. Felemelem a tekintetem a földről, hátha megtudom, vajon „Maratonka” még milyen messze lehet, mennyin múlt, hogy most az egyszer igazán erős legyek?! A távolban két fát egy szalag köt össze, rajta a felirat homályba vész. Eszembe jut a rajtnál a kiscsikó, s hogy mennyire hitt benne, hogy egyszer Ő is paripa lehet. Mereven bámulom a szalagot, ahogy közeledik, s már nem hallok semmit, csak arra a két szóra gondolok, hogy jobb, bal, és jobb, és bal...

Vége. A szomszédos fadarabban több élet van, mint a fűben elterült testemben. Fejem felett három betű lengedezik: „CÉL”. Valaki fölém hajol, s aggódva kérdi, jól vagyok-e. Babérkoszorút, mint megtudtam, nem osztanak a csikóknak sem, csak vizet. Nem bánom. A szívem úgy ver, majd eltöri a bordáimat, úgy dübörög, hogy szinte hallani, ám mégis sokkal élesebben csengenek a fülemben Galilei szavai: "Önmagunk ellen küzdeni a legnagyobb küzdelem, és önmagunkat legyőzni a legnagyobb győzelem." Köszönöm, jól vagyok.

/Cséve-Benkő Eszter/

*„Vége. A
szomszédos
fadarabban több
élet van, mint a
fűben elterült
testemben. Fejem
felett három betű
lengedezik:
„CÉL”.*

Tápiómenti Tömegsport Alapítvány

Programjaink 2011-ben

5. TTA Mezei Futóbajnokság

2011. március 25.

versenyközpont: Tápiószecső, Magdolna Telep, Repülőtér

Monor és Nagykata
Körzet bajnoksága!

Mozogj velünk az 5. Súlysápi Futónapon

2011. május 8-án 8 órától

versenyközpont: Szent István Ált. Isk.
(Súlysáp, Dózsa Gy. u. 110.)

- Korosztályos gyermek és felnőtt futamok,
- gyermekváltók, családi futás

Próbáld ki magad!
Félmaratonon (21,1km)

Legyen egy sportos napod!

9.Szecsői Futónap

2011.szept. 25. 8 órától

versenyközpont: Helyőrségi Klub
(Tápiószecső, Kátai u. 93.)

- Korosztályos gyermek és felnőtt futamok
- gyermekváltók, családi és párok futása
- Sörváltó

Fuss egy jó időt
10 000m-en!

www.tapiomenti-tomegsport.hu

Sportolj együtt a TTA-val 2011-ben is!

info@tapiomenti-tomegsport.hu

„Ha elhiszed hogy legyőztek, - legyőztek,
Ha elhiszed, hogy nem mered, - nem mered.
Ha győzni akarsz, de azt hiszed, nem győzhetsz,
Csaknem biztos, hogy nem te leszel a győztes.

Az élet csatái nem mindig
az erősebb, gyorsabb nyeri,
És előbb-utóbb az győz
Akí, hogy győzhet, elhiszi.”

Walter D. Wintle

T
Á
P
I
Ó
M
E
N
T
I

T
Ö
M
E
G
S
P
O
R
T

A
L
A
P
Í
T
V
Á
N
Y

ÍGY ÍRNAK ŐK

A Civil Kurázi hasábjain rendszeresen szeretnénk megjelentetni olyan írásokat, amelyek a gyermekek gondolatvilágába engednek betekintést. Az első ilyen írás **Husza Ádám** 7.c. osztályos tanuló alkotása, egy képzelte történet. „Amikor karácsonyfa voltam...”, - lehetne a címe a fogalmazásnak, ám Ádám eredeti írásának címe:

A FÉLLÁBÚ KARÁCSONYFA

„A kedves, aranyos puhakezű sármos fiú, a borjűszemű kiskölök meg a többiek még mindig szeretettel teli, teljes szűvből jövű mosolyt vetnek rám.”

Egy hideg reggelen kezdűdűtt az egész életem. A lábam földbe gyökerezett és kétszáz karom szerteágazott.

Egyszer, amikor a föld fehér ruhába öltűzűtt, jűtt egy furcsa lűny (két lába és két keze volt). A két keze hozott egy nagy gépet és elkezdett kergetni, de lábaim a földbe gyökereztek, így hát elkapott. Levágta fél lábam és elhurcolt egy négy, forgólábbal rendelkező fűmdobozba. Elvitt más fákhoz, akiknek szintén nem volt csak fél lábuk. Sokalltam az arra járű többi furcsa lűnyt, de megtűdűtam, hogy embereknek hívják őket.

Egyszer egyikűk kiszemelt magának, szűrűs tűskűimet fogdosta, ami csikizett, - majdnem elrűhűgtem magam, már a gyanta folyt mind az öt szememből, ezért semmit sem láttam. Mikor kinyitottam a szemeim, azt vettem észre, hogy fejszűével vágják a lábam és közben forgatnak. Egy kedves, aranyos, puhakezű, sármos fiű és az ő kedves apukája nyesegetett, majd behurcoltak egy fél méter széles ajtűn. Így a kétszáz karomból már csak 198 és fél maradt ép. Mikor beértem a félméteres ajtűn egy borjűszemű kiskölök nézett rám, mikűzben a „THOMAS a gűzmozdonyt” figyelte. Volt ott

még két lűny is, az egyik sűtűtt valamit, a másik sűtűporos képpel figyelte őt. Furcsa érzűsem támadt, mert elkezdtek rám akasztani gűmbűket, és díszes dobozokat pakoltak alá. Elérkezett az este, már épp hunytam volna le szemeimet, mikor az egyik lűny és a kedves, aranyos, puhakezű sármos fiű apukája megpróbáltak(!) elűnekelni valamit, de nem sikerűlt. Erre a másik lűny, a borjűszemű kiskölök és a kedves, aranyos, puhakezű sármos fiű odajűttek hozzám és azt mondták: Itt járű Jűzuska!

Majd kibontották az alattam lűvű dobozokat. Mosoly kerűlt mindenki arcára, és azon gondolkodtam, vajon mit kapok én? Majd rájűttem, hogy a szűnes gűmbűket, amiket rám akasztottak, azokat kaptam.

Még most is ott állűk abban a sarokban, ahol földállítottak. A kedves, aranyos puhakezű sármos fiű, a borjűszemű kiskölök meg a többiek még mindig szeretettel teli, teljes szűvből jövű mosolyt vetnek rám.

„Moldoványi doktor úr nem akarta veszni hagyni ezt a sok jóakaratot, s ezekből az értelmes asszonyokból olyan gárdát nevelt, akik járták a falut...”

Vöröskereszt Tápiószecső

TÖRTÉNELMI BETEKINTÉS

1859. Solferino. Az osztrák és az egyesített francia-szárd haderők közti csata óriási áldozatokat követel, rengeteg halott, rengeteg sérült katona teste borítja a csatamezőt. Egy svájci üzletember, Henry Dunant e borzalmakat látva páratlan lépésre szánta el magát. Felhagyva üzleti útjával a szomszédos falu lakosaiból önkéntes segélycsapatokat szervezett, melyek nemzetiségre való tekintet nélkül vettek részt a sebesültek ápolásában. E megrendítő élmény készítette Henry Dunant-t arra, hogy javaslatot fogalmazzon meg a háborúk áldozatainak védelmére és kezdeményezze egy segélyszervezet létrehozását.

Így indult – 150 éve – egy eszme, melynek hatására megalakult a humanitárius mozgalom, a Vöröskereszt (1863.)

Ezek után a különböző országokban sorra alakultak a nemzeti társaságok, amelyek a humanitárius eszmét és a jelképet elfogadva célul tűzték a segítség-

nyújtást, kezdetben elsősorban a háborúk sérültjeinek.

A humanitárius mozgalom Magyarországon is követésre talált. 1881-ben megalakult a Magyar Szent Korona Országai Vöröskereszt Egylete, mely ma már csak Magyar Vöröskeresztként ismert. Minden megyeszékhelyen kialakítottak alapszervezeteket, melyek a területi szervezetek munkáját fogja össze, valamint felügyeli a területi alapszervezetek munkáját. Nem ismert, hogy Tápiószecsőn pontosan mikor alakult meg a Vöröskereszt, de egy közel 60 éves újságcikkből világossá vált számunkra, kinek köszönhető, hogy a Vöröskereszt Mozgalom Tápiószecsőn is követőkre talált. Dr. Moldoványi László 1927-ben került településünkre. Községünkben 25-28% körül volt a csecsemőhalandóság, s ezeket az adatokat látva a doktor úr minden szerdán ingyenes tanácsadásokat szervezett a fiatal anyáknak. Az érdeklődés nagy volt, a tanácsadásokra járó asszonyok köre egyre tárgult, s ezek az

asszonyok az egészség szószólói lettek. Moldoványi doktor úr nem akarta veszni hagyni ezt a sok jóakaratot, s ezekből az értelmes asszonyokból olyan gárdát nevelt, akik járták a falut, előadásokat tartottak. Ők voltak az első Vöröskeresztes aktívák. 1949-ben fogadták el hivatalosan a Tápiószecsői Egyesületet a járási szervezethez tartozó alapszervezetként, ami így a mai napig is a Nagykáta Területi Szervezet felügyete alá esik. A Tápiószecsői Alapszervezet önkéntesei mindig is igyekeztek a Vöröskereszt Mozgalom eszméihez hűen tevékenykedni, s ezért elsősegély-nyújtó tanfolyamokat szerveztek, aktívan részt vállaltak újszülött-tanácsadásoknál, véradásokat szerveztek, valamint elindították a „Tiszta udvar, rendezésű elnevezésű programot is, melynek célja az volt, hogy minél többen vállaljanak felelősséget környezetükért, mely így az egészségmegőrzésben is fontos szerepet játszott.

Folytatás: Vöröskereszt Tápiószecsőn 1987-től

Berla Andrea

TÁPIÓSZECSCŐ FC– 2011-ES TERVEINK

A Tápiószecscő Football Club és Szabadidő Egyesület minden szinten sikeres évet zárt 2010-ben. Hét korosztályos csapatunk taglétszáma megemelkedett, szakmai téren is sikerült előre lépünk. U-13 és U-16 korosztályos csapatunk bajnoki címe mellett sikeres idényt zártak felnőtt, ifjúsági és hölgy labdarúgóink is. Hazai rendezés mellett került sor a megyei serdülő Bajnokok Tornájára, melyre szép számmal jelentek meg más település futball rajongói is.

A Tápiószecscő FC-ből a belga RSC Anderlechtbe jutott Juhász Roland júniusi látogatása, a visegrádi egyhetes edzőtáborozás, valamint a katarai női labdarúgó válogatott vendégjátéka az utánpótlást kedvelők szívében örökké emlékezetes marad.

A 2011-es idényben az előző évhez hasonlóan szeretnénk szakmai téren előrelépni, ezeket a következő programokkal kívánjuk színesíteni:

Parlament válogatott elleni barátságos mérkőzés a tavasz folyamán.

Az elmúlt évtized legjobb magyar labdarú-

gójának választott **Juhász Roland újbóli látogatása és díjazása, gála mérkőzés keretében.**

Utánpótlásunk számára nemzetközi kapcsolatok kialakítása, **ausztriai edzőtáborozás, vagy nemzetközi tornán** való indulás segítségével.

Januárban és februárban a magyarországi viszonyokhoz alkalmazkodva utánpótlás csapataink teremtornákon versenyeznek, melyek közül a két hónapot átölelő, ötfordulós U-11-es és U-13-mas Tápió-menti Téli Terem Torna, illetve a január végi váci és leányfalui U-16-os torna mindenképpen kiemelkedik. A hölgy labdarúgók számára idén is megrendezésre kerül a Pest Megyei Női Teremlabdarúgó Bajnokság, melyre csapatunk is nevezett. Emellett minden korosztályunkban szeretnénk a tavaszi idényt megfelelő felkészülés után sikeresen lejátsszani. Ennek érdekében a Gödöllői Sport Klub segítségével és partneri hozzájárulásával, többszöri alkalommal műfüves felkészülési mérkőzéseket játszanak februárban a két klub utánpótlás korosztályai.

Szathmári Márton

A belga RSC Anderlechtbe jutott Juhász Roland a női csapat-tagokkal, Fodor Cintával és Husza Fannival az első találkozás alkalmával 2009-ben

TUD SEGÍTENI? - NE FELEDKEZZEN MEG RÓLUNK SEM!

A SZAFFI egyesület célja

Tápiószecscőn és a környező településeken értelmi vagy testi akadályozottsággal élő emberek és családjaik segítése, rehabilitációjuk biztosítása, esélyegyenlőségük megvalósítása, érdekeik érvényesítése, védelme és képviselete. Az enyhe fokban sérültek integrálása a társadalomba továbbtanulásuk, munkába állásuk segítségével.

Távlati célunk Tápiószecscőn egy ÉNO. (Értelmi Fogyatékosok Napközi Otthona) létrehozása, valamint pályázati segítséggel 12 személyes lakóotthon felépítése. A fejlesztő napközi otthont a lakóotthonban szeretnénk megvalósítani olyan módon, hogy amelyik fiatal sérültségi foka engedi, annak mindenképpen munkalehetőséget biztosítsunk.

Céljaink megvalósítása érdekében együttműködünk minden állami, társadalmi és gazdálkodó szervezettel, más egyesülettel és szövetséggel, amelyek segítik az egyesület eredményes működését és céljainak megvalósítását.

Az egyesület elnöke: Hajnal Antalné

Alelnök: Molnárné Sebők Mónika

Postacím: SZAFFI.Egyesület 2251. Tápiószecscő, Árpád Út 106/A.

Telefon: 06-70-422-14-99

06 - 29 / 447-184

e-mail: minkoerika@citromail.hu

Kapcsolatok más szervezetekkel:

ÉFOÉSZ.Értelmi Fogyatékosok Országos Érdekvédelmi Szövetsége Budapest

ÉFOÉSZ. Pest megyei Közhasznú Szervezet Budapest

Búzavirág Nyugdíjasklub Tápiószecscő

*„Egy hangszer
voltam Is-
ten kezében,
ki játszott rajtam
néhány dallamot.
Aztán eldobott és
elhagyott,
de fölöttem ra-
gyognak a csilla-
gok.”*

Juhász Gyula

A TÁPIÓSZECSEŐ FOOTBALL CLUB

szeretettel meghívja Önt, a

2011. FEBRUÁR 11-én pénteken

17.00-kor a KÖZGYŰLÉST

követően 19.00-tól megrendezésre kerülő

jótekonysági

SPORTBÁLRA

Helyszín: Rendezvényház Magdolna - Horgásztó

A bál teljes bevételét a sági úti Sportpálya öltözőinek

külső felújítására ajánlja az Egyesület.

Jegyek értékesítésével kapcsolatban érdeklődni lehet

Szathmári Mártonnál a 06 30 7400283 ,

Gazsi Krisztiánnál 06 30 2832486 és a Civil Kurázi e-mail címén:

civilkurazi.szecso@gmail.com

HM Rekreációs és Kulturális Közhasznú Nonprofit Kft. Tápiószecsői Intézménye **avagy a Helyőrségi Klubból jelentjük!**

Ismét mögöttünk egy év, egyre gyorsuló ütemben évről évre... vagy csak gyorsabban öregszünk?!

Évek ide vagy oda, az ünnepi fények, csillogás és sok lakoma elmúlásával (a kilók maradtak!) mégis elgondolkodik az ember: jön az új év, mit is hoztunk magunkkal az előzőből? És itt most nem az anyagiakra gondolok, hiszen erre lassan már csak gondolni sem merünk, hanem a szellemi dolgokra: tanultunk valamit? Tudtunk mosolyogni? Veszítettünk, szereztünk barátot? Hoztunk a magunk és mások életébe valami pluszt? Összességében sikerült jól eltölteni az évet? Persze, hogy voltak buktatók, negatívumok, „soha többé” élmények (na miből is tanulnánk?), de az emberek többsége elsősorban a jó élményeit emlegeti, azokat idézgeti vissza szívesen... és élményből szerencsére volt bőven az elmúlt évben a Helyőrségi Klub-

ban. Ahol több ezer ember fordul meg havonta, ahol ismétlődő programokat keresnek, ahol tudják, hogy mi már előre kitaláljuk „mit szeretnének”. Volt nálunk évforduló, ünnepség, irodalmi vagy zenés est, amatőr és profi előadó művészet, játszóházak, előadások, bemutatók, kiállítások, sporttevékenységek, klubok... és még ki tudja mi minden, ahol időnként helyhiány miatt már nem tudtunk helyet vagy termet adni... Ugyanakkor az ellenkezőjére is volt példa: érdeklődés hiánya, a csúfos anyagiak miatti elmaradt program, tartalom nélküli kritika... Na de hol van ez már?! Amit én igazán értékelek: közösségek jönnek vissza, élnek itt nálunk. Olyan közösségek, akik el tudják magukról mondani, hogy tartoznak valahová, van közös élményük, közös tevékenységük, és van (lesz) helyük, ahol ezzel az egészszel töltődhetnek érzelmileg. És persze a sok „örült” (benne munkatársaimmal is), akik időn, energián, mindenben túl ezeket a közösségeket és a többi

programot segítették a Házban munkájukkal. Ezért nagyon sokat köszönhetünk kedves és támogató kapcsolatainknak, nyugdíjas kluboknak, alapítványnak, egyesületnek, magánszemélyeknek, nélkülük nem lett volna ilyen színes és élményekben gazdag az elmúlt év. Persze nem volt súrlódásmentes az élet az elmúlt évben sem, de a sok együttes (és nem csak önálló!) munka és találkozás megmutatja, hogy egy kis odafigyelés, néhány mosoly sokkal többet ér bárminél.

Na de a remény hal meg utoljára (Pandóra szelencéjéből ez szabadult ki utolsóként), hiszen bármi rossz ér bennünket felálunk, megyünk tovább, mert alapvetően így vagyunk kódolva, ahogy szoktuk mondogatni: csak a jóra emlékezem...

Czakó Mária